

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5353/2021
19.01.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Душан Гашић, адвокат из ..., против тужене Општине Ћуприја, коју заступа Правобранилац Општине Ћуприје, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1221/21 од 03.06.2021. године, у седници одржаној 19.01.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1221/21 од 03.06.2021. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Јагодини П 26/20 од 12.03.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се тужена обавезе да му на име накнаде штете исплати укупан износ од 11.188.829,00 динара, са законском затезном каматом почев од 07.04.2017. године па до исплате, као неоснован. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженој на име трошкова парничног поступка исплати износ од 327.000,00 динара.

Апелациони суд у Крагујевцу је, пресудом Гж 1221/21 од 03.06.2021. године, ставом првим изреке, одбио као неосновану жалбу тужиоца и потврдио пресуду Вишег суда у Јагодини П 26/20 од 12.03.2021. године. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је, благовремено, изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду, применом одредбе члана 408. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11...18/20), и утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ревизијом тужиоца не указује се на неку другу битну повреду, због које ревизија може да се изјави, у смислу одредбе члана 407. став 1. тачке 1.-3. истог Закона.

Према утврђеном чињеничном стању, у мају месецу 2014. године, дошло је до изливања реке Раванице у Општини Ћуприја, па су у поплави уништени засади тужиоца под сунцокретом и пшеницом, на земљишту у државној својини које је он узео у закуп по уговору о закупу пољопривредног земљишта у државној својини од 20.11.2013. године. Општина Ћуприја је донела одлуку о проглашењу ванредне ситуације на њеној територији од 15.05.2014. године, а ванредна ситуација је укинута 02.06.2014. године. Тужилац је поднео пријаву штете од поплаве надлежном Општинском штабу за ванредне ситуације за територију Општине Ћуприја 05.06.2014. године, у којој је навео локацију пољопривредног земљишта и да је штета настала изливањем реке Раваница. Према обавештењу пољопривредне саветодавне и стручне службе Јагодина од 22.10.2018. године, под редним бројем .., на списку потенцијалних корисника за доделу помоћи, састављеном од стране Општине Ћуприја, налази се име тужиоца, АА, на засејаним површинама под сунцокретом и пшеницом. Помоћ је додељивана у натуралном облику, међутим, тужилац је није добио, јер према критеријумима, сунцокрет и пшеница нису спадали у предмет надокнаде, већ је помоћ додељивана само у кукурузу и соји. Вештачењем је утврђено да је тужилац имао засејане две културе и то меркантилни кукуруз и меркантилну пшеницу, тако што је на усевима под сунцокретом имао 100% штету, а под пшеницом 40%. Укупно очекивана вредност производње са просечним приносом од 3 тоне по хектару меркантилног зрна сунцокрета, да није било поплаве била би 3.374.856,00 динара, док укупна очекивана вредност производње са просечним приносом од 5 тона по хектару меркантилног зрна пшенице, да није било поплаве износи 1.062.422,00 динара. Река Раваница је према Одлуци о утврђивању пописа вода првог реда ("Службени гласник РС", бр. 83/2010) евидентирана у попису вода првог реда.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови одбили тужбени захтев тужиоца за накнаду штете, са припадајућом каматом, пошто на страни тужене није било пропуста у узрочно-последичној вези са предметном штетом причињеном тужиоцу.

Заштита од штетног дејства воде прописана је одредбом члана 45. Закона о водама ("Службени гласник РС", бр. 30/2010, 93/2012), тако што Република Србија, аутономна покрајина и јединица локалне самоуправе обезбеђују заштиту од штетног дејства вода у складу са овим законом и посебним законима (став 2.). Одбрана од поплава прописана је у одредби члана 53. истог Закона, тако што, у смислу става 4. те одредбе, одбрану од поплава организује на водама првог реда и на системима за одводњавање у јавној својини, јавно водопривредно предузеће, а на водама другог реда одбрану од поплава организује и спроводи јединица локалне самоуправе, у складу са општим планом за одбрану од поплава и оперативним планом за одбрану од поплава.

У конкретном случају, тужиоцу је штета на усевима и то: меркантилној пшеници и меркантилном сунцокрету, проузрокована изливањем реке Раванице, која је евидентирана у попису вода првог реда, а на тим водама одбрану од поплава

организује и спроводи јавно водопривредно предузеће, у смислу одредбе члана 53. став 4. Закона о водама, па тужена није пасивно легитимисана у овој парници. Правно лице одговара за штету коју његов орган проузрокује трећем лицу у вршењу или у вези са вршењем својих функција, у смислу одредбе члана 172. став 2. Закона о облигационим односима, а одбрана од поплаве која је тужиоцу проузроковала предметну штету, није била у функцији органа тужене. Тужиоцу није додељен семенски кукуруз и соја, у смислу натуралне накнаде штете за уништене усеве, имајући у виду да он на поплављеној парцели није имао засађене те усеве, а да је то случај онда то свакако не би био предметни износ који представља трошкове производње и изгубљену добит на парцелама које је тужилац користио као закупац за производњу сунцокрета и пшенице.

Неосновани су наводи ревизије тужиоца да је тужена одговорна из разлога не предузимања мера заштите од поплава, чиме би био спречен настанак штете. Као јединица локалне самоуправе, тужена одбрану од поплава организује и спроводи на водама другог реда, а река Раваница, чијим изливањем је тужиоцу проузрокована штета је евидентирана у попису вода првог реда, што значи да организовање одбране од поплава на тој реци није у надлежности тужене.

Наводима ревизије ревидента о томе да је тужена, као јединица локалне самоуправе имала на располагању много мера, на основу Програма државне помоћи, у смислу давања бесповратних новчаних средстава за набавку ђубрива, те доделу нафтних деривата, не доводи се у сумњу правилност пресуде јер о томе није одлучивано у овој парници. Предмет ове парнице је штета која је тужиоцу причињена поплавом у мају месецу 2014. године, на име трошкова производње и изгубљене добити на парцелама у државној својини на којима је тужилац закупац, а суд у парничном поступку одлучује у границама захтева који су стављени у поступку, тако што разматра и утврђује само чињенице које су странке изнеле и изводи само доказе које су странке предложиле, у смислу одредбе члана 3. став 1. и 7. став 2. Закона о парничном поступку.

Правилна је и одлука о трошковима парничног поступка јер је донета правилном применом одредбе члана 153. став 1. и 154. Закона о парничном поступку.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у изреци донео применом одредбе члана 414. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**